

1 Α.Α.Δ.

8 Σεπτεμβρίου, 1990

(ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής)

BERNARD ODARTEY MILLS,

Ενάγων,

v.

F/B "SUNNY BOAT",

Εναγόμενου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 52/89).

Ναυτοδικείο — Σύμβαση εργασίας — Συλλογική σύμβαση — Δεν δεσμεύει τον εργοδότη και τον εργοδοτούμενο, εκτός αν η μεταξύ των ιδιωτική συμφωνία την ενσωματώνει — Κατά πόσο εξυπαικούνται ενσωμάτωση — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

5 Οι αξιώσεις του ενάγοντος για αποζημιώσεις για παράνομη απόλυση, έξοδα επαναπατρισμού και αποζημιώσεις για έξοδα θεραπείας από τραύματα απεργήθησαν, γιατί το Ανώτατο Δικαστήριο δεν πίστευσε την μαρτυρίαν του ενάγοντος, αλλά δέχθηκε την μαρτυρίαν του πλοιάρχου.

10 Η απαίτηση του ενάγοντος να αμειφθή σύμφωνα με συλλογική σύμβαση και όχι την γραπτήν ιδιωτικήν συμφωνία, που ο ίδιος είχαν συνάψει με τον εργοδότη του απεργήθη, με βάση το σκεπτικό, που φαίνεται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα.

15 Η αγωγή απορρίπτεται. Έξοδα σε βάρος του ενάγοντος.

Αγωγή.

Αγωγή για γενικές αποζημιώσεις και/ή ζημιές για παράνομη απόλυση.

Α. Γιωρκάτζης, για τον ενάγοντα.

20 Α. Χαβιαράς, για τον εναγόμενο.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Παπαδόπουλος ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ: Ο ενάγων ήταν μέλος του πληρώματος του υπό Κυπριακή Σημαία πλοίου "SUNNY BOAT" από τις 5/6/1987 μέχρι τις 8/2/1988 και από τις 5/6/1988 μέχρι την 1/1/1989. 5

Η σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου μεταξύ των διαδίκων, ετεροματίσθη είτε στην 31/12/88 είτε στην 1/1/89. Είναι ο ισχυρισμός του ενάγοντα πως οι εναγόμενοι έπρεπε να του είχαν πληρώσει, πέραν των όσων του είχαν ήδη πληρώσει, το ποσό των \$11,434.40 που αντιστοιχεί με 10 5,444.95 Κυπριακές Λίρες. Το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει τη διαφορά στη μισθοδοσία με βάση την οποία πληρωνότο και τη μισθοδοσία που, κατά τον ισχυρισμό του, έπρεπε να πληρώνετο. 15

Η απαίτηση για το ποσό αυτό στηρίζεται πάνω σε δύο σκέλη. Το ένα σκέλος βασίζεται πάνω σε ισχυριζόμενη συμφωνία ή/και υπονοούμενη συμφωνία μεταξύ των μερών και το άλλο σκέλος βασίζεται πάνω σε υποχρέωση των εναγομένων όπως πληρώσουν στον ενάγοντα το πιο πάνω ποσό με βάση τη συλλογική σύμβαση, που κατ' ισχυρισμό ίσχυε μεταξύ των εναγομένων και του ενάγοντα. 20

Ο ενάγων περαιτέρω ισχυρίζεται πως οι εναγόμενοι του οφείλουν ένα ποσό περίπου £318 που αντιστοιχεί με τα έξοδα επαναπατρισμού του από το Λίβανο στην πατρίδα του Γκάννα. 25

Επίσης είναι ο ισχυρισμός του ενάγοντα πως ενώ εργαζέτο στο εναγόμενο πλοίο, κατά ή περί τον Ιούνιο του 1988 υπέστη σωματικές βλάβες και αναγκάστηκε να υποβληθεί σε θεραπεία που του στοίχισε £200, ποσό που, κατά τον ισχυρισμό του, έπρεπε να είχε πληρωθεί από τους ενάγοντες και το οποίο δεν πλήρωσαν και το οποίο απαιτεί. 30

Επίσης ο ενάγων απαιτεί γενικές αποζημιώσεις ή/και ζημιές για παράνομη απόλυση.

Οι εναγόμενοι αρνούνται όλους τους ισχυρισμούς του ενάγοντα και ισχυρίζονται πως κατά τον τερματισμό των υπηρεσιών του ενάγοντα από αυτούς, ο ενάγων επήρξε ακριβώς ότι του οφείλετο και δεν παραμένει τίποτε που να εκκρεμεί. Είναι ο ισχυρισμός τους ότι η απόλυση του ενάγοντα έγινε κανονικά, ότι επληρώθη το εισιτήριο επαναπατρισμού του, και πως ουδέποτε εγέρθη θέμα εξόδων θεραπείας του για τραυματισμό ή οτιδήποτε. Ουδέποτε κατηγγέλθη ή ανεφέρθη πως ο ενάγων είχε υποστεί οποιαδήποτε σωματική βλάβη ή τραυματισμό κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στο πλοίο και επομένως ο ενάγων δε δικαιούται σε κανένα απολύτως ποσό. Είναι δε ο ισχυρισμός των εναγομένων πως η συλλογική σύμβαση ναυτικών για κυπριακά επιβατικά πλοία, δε δημιουργεί συμβατική υποχρέωση μεταξύ του ενάγοντα και των εναγομένων για πληρωμή ημερομισθίων, όπως προβλέπει η συλλογική σύμβαση. Για το λόγο αυτό η απαίτηση του ενάγοντα πρέπει να απορριφθεί. Επίσης ισχυρίζονται πως δεν υπήρχε συμφωνία ότι ο ενάγων θα επληρώνετο με βάση τη συλλογική σύμβαση και ούτε υπονοείτο τέτοια συμφωνία.

Θα εξετάσω τις απαιτήσεις του ενάγοντα όχι κατά σειρά, αλλά την κάθε μία ξεχωριστά με βάση τη μαρτυρία που έχει δοθεί.

Παράνομη απόλυση. Όπως προκύπτει από τη μαρτυρία του ενάγοντα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ο ενάγων απελύθη από την εργασία του γιατί είχε δημιουργηθεί προστριβή μεταξύ του και του πλοίαρχου, τον οποίο και κατάγγειλε στην Αστυνομία για να του παραδώσει ορισμένα προσωπικά του αντικείμενα. Αντίθετα, ο Πλοίαρχος ανεφέρθη στο επεισόδιο της Αστυνομίας και εξήγησε πως ο ενάγων κατακρατούσε ορισμένα αντικείμενα που ανήκαν σε άλλο ναύτη που, κατά τον ισχυρισμό του, του είχε δώσει για φύλαξη. Δίσταζε να τα δώσει ο Πλοίαρχος, αλλά αργότερα με τη μεσολάβηση της Αστυνομίας του τα παρέδωσε. Ισχυρίστηκε πως δεν υπάρχει καμιά παρανομία στην απόλυσή του, ούτε αυτό το γεγονός έπαιξε οποιοδήποτε ρόλο στην αποναυτολόγησή του.

Δεν έχω πεισθεί πως ο ενάγων απελύθη παράνομα. Πιστεύω τον Πλοίαρχο ότι η απόλυση του ενάγοντα έγινε νόμιμα χωρίς καμιά παρανομία. Επομένως η απαίτηση του ενάγοντα για παράνομη απόλυση απορρίπτεται.

Ως προς το εισιτήριο επαναπατρισμού του, και πάλι 5
δεν είμαι ικανοποιημένος πως ο ενάγων απέδειξε την
απαίτησή του. Πιστεύω σε ότι είπε ο Καπετάνιος του
πλοίου, πως ο ενάγων, παρόλο ότι κατάγεται από τη
Γκάνα, ήταν μόνιμος κάτοικος του Λιβάνου τα τρία, τέσ- 10
σερα τελευταία χρόνια. Για κάποιους ειδικούς λόγους, ή
για να εξυπηρετήσει ορισμένες σκοπιμότητες, εδέχθη να
τον προσλάβει στο Λίβανο, από όπου και τον προσέλαβε
στην υπηρεσία του πλοίου. Πιστεύω σε ότι είπε πάλι ο 15
Καπετάνιος του πλοίου πως όπως είχε υποχρέωση ως
αντιπρόσωπος των ιδιοκτητών, έπρεπε να παραδώσει τον
ενάγοντα στον τόπο από όπου τον παρέλαβε, πράγμα που
έπραξε.

Βρίσκω την απαίτηση του ενάγοντα και στο σημείο
αυτό, αστήριχτη.

Δεν πιστεύω πάλι ότι ο ενάγων είχε οποιοδήποτε τραυ- 20
ματισμό της φύσης που περιγράψε στο Δικαστήριο και
πως αναγκάστηκε να πληρώσει £200 σε γιατρούς. Εάν γί-
νετο οτιδήποτε, σίγουρα θα παραπονείτο στον Πλοίαρχο
ή στον υπεύθυνο του πλοίου, ο οποίος είχε και υποχρέωση 25
να το καταγράψει στο ημερολόγιο του πλοίου. Δεν υπάρ-
χει τίποτε σχετικό, δεν υπάρχει κανένα παράπονο, ούτε
καμιά καταγραφή σχετικά με τέτοιο επεισόδιο.

Ευρίσκω ότι ο ενάγων έλεγε συνέχεια ψέματα στο Δι- 30
καστήριο για να υποστηρίξει απαιτήσεις του, ενώ μου
έκανε πολύ καλή εντύπωση ο Καπετάνιος ο οποίος μου
φάνηκε πως ήταν ένας ειλικρινής και τίμιος άνθρωπος, ο
οποίος ήλθε στο Δικαστήριο για να βοηθήσει τη δικαιοσύ-
νη και όχι για να αδικήσει ή να στερήσει τον ενάγοντα από
οποιαδήποτε δικαιώματα είχε.

Είναι γεγονός φυσικά πως ο ενάγων πληρώνετο πολύ 35
πιο χαμηλά από ότι προνοούσε η συλλογική σύμβαση. Δεν

θα εξετάσω την ηθική πλευρά, αλλά μόνο τη νομική.

Έχω μελετήσει το θέμα κατά πόσο η συλλογική σύμβαση θα μπορούσε να εφαρμοσθή. Πρώτο πρέπει να πω ότι δεν είναι φανερό, ούτε έχει αποδειχθεί στο Δικαστήριο ότι ο ενάγων ήταν μέλος οποιασδήποτε Συντεχνίας. Δεύτερο, δεν υπάρχει καμιά συμφωνία μεταξύ του ενάγοντα και των εναγομένων ότι θα ίσχυε αυτή η συλλογική σύμβαση, ούτε και υπονοείται τέτοιος όρος. Τρίτο, η εισήγηση του κ. Γιωρκάτζη ότι ο ενάγων έπρεπε να πληρωθεί σύμφωνα με τους όρους της συλλογικής σύμβασης, ανεξάρτητα από τη σύμβαση απασχόλησης την οποία υπέγραψε μετά των εναγομένων, δε με βρίσκει σύμφωνο. Η συλλογική σύμβαση δε δημιουργεί υποχρέωση μεταξύ εργοδοτούμενων και εργοδοτών, εκτός εάν αποτελεί μέρος της συμφωνίας. Θα ήθελα εδώ να παραθέσω τι αναφέρει ο Fridman στο βιβλίο του "The Modern Law of Employment" στη σελίδα 419, το οποίο και υιοθετώ:

"Collective agreements.

These are voluntary arrangements entered into, without any legal compulsion, between organisations of employees and employers, or as a result of the activity of a voluntary negotiating body such as a Joint Industrial Council formed in pursuance of the recommendations of the Whitley Committee of 1916-1918. Since such agreements are made not by the parties to a contract of employment themselves but between other parties, it follows that the terms of such collective agreements are not legally binding upon, and are not enforceable by, an individual employee and an individual employer, since the terms of such collective agreements are not terms of the contract of employment between such individuals. For, although a collective agreement is made between organisations representing employees and employers, such organisations cannot be regarded for this purpose as the agents in any legal sense of individual employees or employers."

Σε συντομία τα ευρήματά μου είναι τα εξής:

Ο ενάγων εναυτολογήθη επί του εναγομένου πλοίου "SUNNY BOAT" στις 5/6/87 και εργάσθη μέχρι τις 8/2/88 και από τις 8/2/88 μέχρι την 31/12/88 ότε αποναυτολογήθη. Τα καθήκοντά του και η αμοιβή του, ως και οι άλλοι όροι εργασίας του, καθορίστηκαν από γραπτή συμφωνία ("σύμβαση εργασίας") που υπεγράφη από τα μέρη ελεύθερα και νόμιμα. 5

Με την αποναυτολόγηση επληρώθη οτιδήποτε του οφείλετο βάσει της συμφωνίας και του εδόθη οποιοδήποτε ποσό του είχε κατακρατηθεί προληπτικά για τον επαναπατρισμό του ή για τυχόν πειθαρχικά αδικήματα. 10

Οι εναγόμενοι εξεπλήρωσαν την υποχρέωσή τους έναντι του ενάγοντα για τον επαναπατρισμό του στο Λίβανο, από όπου το ναυτολόγησαν. Ουδεμίαν υποχρέωση είχαν να τον επαναπατρίσουν στη Γκάνα. 15

Ο ενάγων δεν απέδειξε ότι απελύθη παράνομα, ούτε απέδειξε την απαίτησή του για ιατρικά έξοδα.

Βρίσκω ότι ουδεμία τροποποίηση γραπτή ή προφορική έγινε στη "σύμβαση εργασίας", ούτε και εξυπακούετο οποιαδήποτε τροποποίηση. 20

Ειδικότερα βρίσκω ότι δεν υπάρχει γραπτή ή προφορική συμφωνία για ενσωμάτωση της συλλογικής σύμβασης στη συμφωνία εργασίας, ούτε και εξυπακούεται τέτοια ενσωμάτωσή της.

Κατά τη δικαστική μου κρίση, στην απουσία ενσωμάτωσης της συλλογικής σύμβασης στη συμφωνία εργοδότησης, δε δημιουργείται "ιδιωτικό δίκαιο" ώστε να δικαιούται ο ενάγων σε αμοιβή με τους όρους της συλλογικής σύμβασης. 25

Για τους λόγους που εξήγησα πιο πάνω, η απαίτηση απορρίπτεται με έξοδα. 30

Αγωγή απορρίπτεται με έξοδα.